

Forsikrings Aktieselskabet

„AIGLENA“

HOVEDKONTOR: Frederiksberggade 27, Telf. 8518 (fri Notering)
 GENERALAGENTUR: Værnedamsvej 2, Telf. 1172
 AKKVISITIONSKONTOR: Linnesgade 24 Telf. 982
 Kombineret Syge og Tandplejeforsikring 7 Kr. Kvartalet.

Skat og kommunal Valgret.

—o—

Ved at læse: „Hvad Haanden skriver den 15. Februar 1918“ om, at gifte Kvinder bør være Skatteydere for i paakommende Tilfælde at kunne hævde deres kommunale Valgret, føler jeg Trang til at komme frem med noget, der længe har ligget mig paa Sinde. Jeg har ikke kommunal Valgret, fordi jeg ikke betaler Skat. Man har raadet mig til at gøre Krav paa at betale Skat; men det vil jeg ikke. Jeg vil ikke købe min kommunale Valgret, men hellere — om det skulde være — kæmpe mig til den; saa kan den maaske komme flere til gode. — Det synes indlysende, at naar man er værdig til at være politisk Vælger, maa man være lige saa værdig til at være kommunal Vælger. Jeg vil endog gaa et Skridt videre: Der er nogle stakkels Medborgere, som hverken har politisk eller kommunal Valgret, nemlig de, som er komne under Fattigvæsenet. Der spørges ikke om, hvordan de er kommet der; blot de en Gang har maattet ty til Kommunen om Hjælp, har de forspildt deres Borgerret, og de faar den ikke igen, før de har betalt den sidste Hvid, medens andre, som er kommen til deres Rigdom paa en — moralsk se t— mindre hæderlig Maade, beholder deres Borgerret ubeskåret. Er det Ret? Der er sikkert rundt om paa Landets Fattiggaarde mangan brav Mand eller Kvinde, og de skulde ikke have Lov til at være med at vælge dem, i hvis Hænder, deres Skæbne ligger! Lad os Kvinder ikke blot være med til at kræve lige Ret for Mand og Kvinde, men ogsaa lige Ret for rig og fattig. Fattigdommen er i sig selv en tung Byrde; men tungere bliver den da, naar den betragtes som en Forbrydelse.

M. J.

.Imod og for.

—o—

En af de sædvanligste Betænklichkeiten, som fremføres fra D. K.'s Medlemmers Side mod at optræde som Interpellant, er den, at man frygter, den interPELLerede Kandidat kan komme med Indvendinger, som man ikke ser sig i Stand til at besvare.

Vi skal derfor forsøge, saa godt vi kan, her i Bladet efterhaanden at fremføre, hvad der fra anden Side kan siges imod den enkelte Interpellation; og hvad der fra vor Side til Gengæld kan anføres for Sagen.

I dette Nummer naar vi kun at beskæftige os med de 3 første Interpellationer, men vil fortsætte paa samme Maade i følgende Numre.

Interpellation Nr. 1.

Vil Kandidaten arbejde for, at der de nye Love om Familieret gives Hustruen en økonomisk selvstændig Stilling?

Imod.

En økonomisk selvstændig Stilling er et højst uklart Udtryk. Hvad mener Interpellanten dermed?

For.

Det er umuligt i Øjeblikket at overse, hvilke Løsninger, der kan frembyde sig for at tilvejebringe større Retfærdighed i Formueforholdet mellem Ægtefæller. Muligvis vil Resultatet blive, at der bydes Ægtefællerne Valget mellem flere Former at ordne deres indbyrdes økonomiske Forhold paa. Dansk Kvindesamfund maa afvente det Forslag, som rimeligvis i den kommende Rigsdag vil blive fremsat paa Grundlag af Familieretskommissions Betænkning. Men ét kan vi allerede kræve, som en Betingelse for vor Tilslutning, at man ikke bliver staaende ved den gamle Bestemmelse om Mandens

Eneraadighed over Fællesboet, men sikrer ogsaa den Hustru nogen økonomisk Raadighed, som intet erhverver udenfor Hjemmet og ingen Særformue ejer.

Imod.

Skal Hustruen da raade over en bestemt Del af Mandens Indtægt uden at dele hans Forpligtelser overfor Familiens Underhold?

For.

Hvor Kaarene er smaa, og der intet Overskud bliver, skal Hustruen selvfølgelig til Gengæld for den Del af Fællesboets Indtægter, som undergives hendes Raadighed, afholde en forholdsmæssig Del af Udgifterne.

Interpellation Nr. 2.

Vil Kandidaterne arbejde for, at der i de nye Love om Familieret gives Moderen samme Myndighed som Faderen over de fælles ægtefødte Børn?

Imod.

For at hver af Ægtefællerne skal kunne udøve samme Myndighed over Børnene, maa de være enige. Men hvis de ikke kan blive enige, hvis Vilje skal saa være den afgørende?

For.

Da maa Sagen indankes for en Voldgift, som træffer Afgørelsen. Dog skal denne, hvis det drejer sig om Uvæsentligheder, kunne afvise Sagen og henvisse Forældrene til selv at finde sig til Rette.

Imod.

Vil da ikke den stærkeste Part i de fleste Tilfælde gaa af med Sejren?

For.

Rimeligvis, men det vil da ikke være givet, at den stærkeste altid vil være Manden. Men som Lovén nu er, er det givet, thi den gør ham til den stærkeste.

Imod.

Vil ikke en Lovændring, som den her ønskede, sætte Splid mellem Ægtefæller?

For.

Den vil i hvert Tilfælde hindre de Misbrug, som ofte gøres af Lovéns Ord nu. Just fordi den Lovændring, vi kræver, forudsætter Enighed, vil